

Biztos sikerrel, garantált érettségivel, álom munkahelyek és hasonló ígéretekkel égette be magát a retinámba a Facebook üzenőfalamon a Babok életiskola.

Legyünk nagyvonalúak, és ne kössünk bele olyan apróságba, hogy ha 400-2500 lej között mozognak az életiskola csomagjai, akkor elvárnánk, hogy az árrésből egy félállású korrektor kijavítsa az önjelölt guruk helyesírási hibáit, mert nekünk is becsúszik időnként egy-kettő.

És ez a 400-2500 lej amúgy is csak befektetés, ami hamarosan megtérül. Valakinek biztosan.

Már éppen törölte volna az agyunk

a kecsegtető ígéretet mint számunkra lényegtelen információt – az érettségin túlvagyunk, a munkahelyünk is egy álom, de azért nem annyira, hogy 2500 lejeget dobáljunk ki az ablakon –, amikor a főszerkesztő vírusirtóját és spamgyilkolóját kijátszva megjelent néhány mail a postaládájában, a vadítóan új, – vagy inkább csak vadító – magániskola megjelenéséről.

Sőt egy napsütötte munkanap maga Bakó András, az oktató csapat tagja, de egyben megálmodó trainer, sőt mi több *Life Coache* megjelent szerény szerkesztőségünkben, és ezzel sikeresen belopta magát a szerkesztőségi google naptárunkba, a se nem sürgős, se nem fontos, de ha egyszer kurvára nem lesz témánk, akkor még jól jöhet oszlopba.

Mert van úgy, hogy becsap a szar,

és ma becsapott. Előkerestem Bakó András kissé összegyűrődött névjegykártyáját – aminek a

hátán kiderül, hogy többek közt human *breanding*-el is foglalkoznak – sőt, hogy a felkészültség halovány látszatát kelthessük, még a
a
belestünk. hónlap
is

Még tiszta szerencse, hogy amúgy is el volt szarva a napunk, mert így a nekünk már minden mindegy nyugalmaival tudtuk végigolvasni a következő agymasszírozó szöveget:

"Itt megtalálod mindazokat az intézményeket és személyeket, akik jó tanácsokkal, ötletekkel segítették és segítik továbbra is előrehaladásunkat, valamint anyagilag és lelkileg támogatták eddigi munkánkat.

Ne feledd: ha van egy segítő ötleted, akár te is lehetsz partnerünk!

Szívesen fogadjuk a kritikai véleményeket is (feltéve, ha jó szándékúak), hiszen azok nélkül nincs fejlődés."

Igen, ez a referencia menüpont alatt van. De ne kattints be, mert abban a szerencsés helyzetben vagy, hogy az egész szöveget bemásoltuk most neked.

Végül is, mit várunk egy olyan életstílus-iskolától, amit 2010-ben alapítottak, és 2012-ben próbálnak nyögvenyelősen elindítani.

3-5 perc alatt összeírtunk

tizenvalahány kérdést, és a megütöttük a főnyereményt mosollyal a képünkön tárcsáztuk Bakó Andrást, a megálmodó tréner, aki természetesen *Life Coache* is, meg személyi mentor is, de minimum human *breandingelő.*

Andrásnak is szar napja lehetett – úgy látszik a Life Coache-k is úgy vannak, mint a fogorvosok,

saját lyukas fogukat nem tudják kihúzni – mert hatalmas érzelmi intelligenciáját sarokba szorítva közölte, nem hinné, hogy a segítségünkre lenne szüksége.

Gyomorszájba kapott ez a válasz, mindenre fel voltam készülve, csak erre nem. Azt hittem, ha kicsit nem figyelek oda, akkor a végén kiszámlázza nekem a telefonbeszélgetést személyes mentorkodásként, de attól, hogy visszautasítja azt a segítséget, amit nem is akartam felajánlani, megállt az ütőér az agyamban, ám mire feleszméltem, arra András már lökte a showdert, hogy eddig kellett volna írni, mint ahogy a többi „rendes” média írt.

Miközben levegőt vett

gondoltam benyögöm, hogy nem lehetne, hogy én mégis inkább ma írjak róluk, mert ma jött el az a nap, amikor a nem fontos és nem sürgős téma a szerkesztőségi üvegezés során nekem jutott, de épp a nem szóig jutottam, amikor nagy erővel folytatta, hogy ha akarja, akkor írunk az iskoláról, de ha nem akarja, akkor egy szó sem jelenhet meg.

Most azon gondolkozom, hogy biztosan nagyon akarta, mert nem egy, hanem több mint 150 szó jelent meg az iskolájáról. De ki számolja?

Update: alig végzek ennek a cikknek a megírásával, amikor sms-em érkezik. "Szia Boti. Nem a személyednek mondtam nemet! Az uh.ro-nak. Remélem nem sértődtél meg! Barátsággal András".

Kedves András, én is hasonlóképpen viszontremélem.

Barátsággal,

Boti